

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Københavnske Minder (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Københavnske Minder (DK)", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 220.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid81719/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Kjøbenhavnske Minder

O I grønne Bastioner,
Hvor den unge Martsviol
Stod ved Siden af Kanoner
I den friske Morgensol!

Marmorkirke, taus og eensom,
Ufuldført, musgroet og huul,
I hvis Helgennische Drengen,
Halv med Gysen, leged Skjul!

Hallandsaas, hvor jeg med Hurra,
Royalistisk nok, sprang om,
Naar, med mange røde Fakler,
Kongen fra Comedie kom!

Gammelholm, hvor jeg Bekjendtskab
Gjorde med den Bølgetop,
Paa hvis Ryg den danske Flaade
Ligger for at raadne op.

O I blanke Spiir og Taarne,
Hvor, høit over Gadens Støi,
Alle mine Ungdomsdrømme
Med de hvide Duer floi!

Snevre, steile Trappegange,
Med den danske Digtekonst
Under Taget, og forneden
Kjelderhalsens Pøbeldunst!

O I matbelyste Hjørner,
Hvor min uerfarne Sjæl
Mangen Skjønhed under Kysen
Kikked ved en Lygtrepæl!

O du gamle Kongens Have!
Med din Buegang saa bred,
Hvor, som Herkules med Løven,
Konsten med Naturen stred!

Rundetaarn, hvorfra jeg skued
Byens Tage, Rødt og Graat –
Hvor kun Himlen var det Store,
Og alt Andet var saa smaat.

Pfenighausen, Pfenighausen!
Fra din Samling en Bandit
Koronato, brun og fidtet,
Gav min Sjæl romantisk Snit.

O Charlottenborg med Salen
Gibsofyldt og pittoresk!
Din Laokoon mig hvidsked
Førstegang et Par Ord Græsk!

O Theatrets lyse Runddeel
Med din Loge smal og heed!
Femaarsbarn sad jeg deroppe,
Kjeded mig, og – spytted ned.

Hospitalets sorte Gitter!
Ha, en Stank af Dyvelsdræk!
Laasen klirrer, Hængslet skriger,
Bærebøren kommer – væk!

Og dog kan jeg ei losrives –
Lindetræ med Bænken lav!
Hvor min Fader i det Grønne
Doende mig Haanden gav!

Janitscharmusk ved Vagten!
Ak, som denne Amme her

Tysser paa sin Glut med Ranglen,
Stoied du for Folket der!

Horesalens sorte Tavle!
Circler, Vinkler, Kragetær,
Naar jeg stirred, blev til lutter
Englehoeder – et især!

Kaffehuse og Aviser,
Politik og Snustobak,
Til Avisen nu som dengang
Hørte Kage, hørte Snak

Nørrefælle, hvor du ryster!
Sælgekoner staae for Skud
Stort i Holger Danskes Briller
Tog sig Kongens Livcorps ud

Prægtig steg min hvide Drage
Høit mod Blæsten stod den fast –
Gjødvad holder ikke bedre
Paa sit Blad, mod Vindens Kast.

Mig betager Hjertets Veemod
Spot og Spøg forslaae kun lidt –
Gamle Minder, gamle Vunder
Springe op, og bløde tidt

Gjem du dette Blad, Veninde,
For Din Stambog blot bestemt –
Ak i Kjøbenhavn har Alle,
Alle Venner snart mig glemt.